

Refugees Welcome Michala C. Bendixen
c/o Trampolinhuset
Thoravej 7
2500 København NV

Dato: 2. juni 2017

Udlændingestyrelsen

Familiesammenføring til flygtninge fra Eritrea

Tak for jeres henvendelse af 23. januar 2017, der vedrører Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om familiesammenføring i sager, hvor den herboende er flygtning fra Eritrea.

Ryesgade 53

2100 København Ø

Tlf.: 35 36 66 00

I henvendelsen stiller I en række spørgsmål i forbindelse med styrelsens behandling af denne type sager.

www.nvidanmark.dk

Nedenfor følger styrelsens bemærkninger, som vi har opdelt i disse punkter:

1. Særligt om anerkendelse af ægteskaber indgået i Eritrea
2. Retsgyldigt ægteskab, fast samlivsforhold af længere varighed eller i øvrigt beskyttelsesværdigt familieliv – herunder sager, hvor der er givet tilladelse til mindreårige fællesbørn, men hvor den ansøgende forælder har fået afslag på ægtefællesammenføring
3. Oplysning af sagen og forslag til forbedringer heraf

Sagsnummer 17/028957

Sagsbehandler: LOZ

I jeres henvendelse har I også anmodet om genoptagelse af alle afslag på familiesammenføring til eritreanske flygtninge. Vi har efterfølgende den 8. og 14. marts 2017 modtaget anmodning om genoptagelse fra jer i en række konkrete sager. Vi har på baggrund af jeres anmodning besluttet at genoptage behandlingen af et antal sager med henblik på at foretage en fornyet vurdering.

Hvis I udover disse sager har yderligere anmodninger om genoptagelse, skal styrelsen anmode jer om, at præcisere – med angivelse af navn, cpr.nr., sagsnummer eller person-ID – hvilke sager, som I anmoder om genoptagelse af samt fremsende samtykke hertil fra de pågældende personer.

Vi kan i forlængelse heraf oplyse, at vi ikke finder grundlag for generelt at genoptage alle sager om familiesammenføring til eritreanske flygtninge, hvor der er meddelt afslag, men at vi naturligvis forholder os til de konkrete anmodninger om genoptagelse, som måtte blive indgivet til styrelsen.

1. Særligt om anerkendelse af ægteskaber indgået i Eritrea

I jeres henvendelse oplyser I, at kravet om, at de danske udlændingemyndigheder kræver en attest for den civile registrering af et ægteskab indgået i Eritrea, ikke kan opfyldes af særlig mange eritreanere, idet det efter jeres opfattelse ikke er fast praksis, at der udstedes en sådan attest. I har i den forbindelse fremlagt en række baggrundsoplysninger til støtte for dette synspunkt.

Vi har bedt vores Landedokumentationskontor, som indsamler og ajourfører den baggrundsviden, som styrelsen lægger til grund for sin sagsbehandling, om at forholde sig til de af jer fremlagte bilag. Nedenfor følger en gennemgang heraf:

Ægteskabers retsgyldighed i Eritrea (bilag A og B1)

I jeres henvendelse anføres det i bilag A og B1, at de tre former for ægteskab (borgerligt, traditionelt og religiøst) er retsgyldigt, hvis det bevidnes af fire vidner og en mellemmand. Kilden er fra Refugee Documentation Centre (Ireland) Legal Aid Board udgivet i august 2013.

Det bemærkes, at bilag A's tilhørende link henviser til en side på den amerikanske ambassade i Eritrea, som ikke længere kan tilgås og derfor ikke er mulig at verificere.

Refugee Documentation Centre (Ireland) henviser i bilag B1 til den eritreiske ambassade i USA, men det har heller ikke været muligt for Landedokumentationskontoret at fremsøge denne information på ambassadens hjemmeside.

Det bemærkes endvidere, at begge kilder ikke har en anført dato. De to kilder vurderes derfor ikke af Landedokumentationskontoret til at have specielt høj troværdighed i forhold til nyere COI-kilder.

Rapporten fra Landinfo 2013 (s. 13) oplyser med henvisning til en regeringsskrivelse fra 2010, at et borgerligt ægteskab formaliseres og attesteres af folkeregisteret i regionen. Rapporten oplyser også med henvisning til to kilder fra henholdsvis en juridisk kilde fra 2011 og en diplomatisk kilde fra 2012, at registrering gør et traditionelt ægteskab retsgyldigt. Det fremgår ikke klart af rapporten, hvorvidt et religiøst ægteskab skal registreres hos folkeregistret for at være retsgyldigt.

EASO-rapporten fra 2015 oplyser (s. 56) med henvisning til en mission udført af de schweiziske myndigheder i 2013, at det kræves, at religiøse ægteskaber indføres i det lokale (kebabi) folkeregister.

Lifos rapport af 2016 (s. 30) henviser til EASO-rapporten og oplyser også, at ægteskaber skal indføres i kebabiregisteret.

Landedokumentationskontoret har ikke kunnet finde oplysninger, der bekræfter informationen om, at alle tre former for ægteskab anses som retsgyldige, hvis de bevidnes af fire vidner og en mellemmand.

Myndighedernes registrering (bilag B2)

Det har været vanskeligt at finde oplysninger, der kan be- eller afkræfte, hvorvidt der gives en kvittering eller attest på registreringen hos det lokale folkeregister, som I anfører, at der ikke er praksis for at give.

Norsk Nasjonalt ID-senter oplyser med henvisning til en teknisk mission af de schweiziske myndigheder i 2013, at kebabi-administrationen ikke udsteder ID-dokumenter, men at de udsteder dokumenter (en slags kvittering/attest), som bekræfter borgenes registrering til fremvisning ved udstedelse af dokumenter på sub-zoba niveau.

Med henvisning til samme schweiziske mission i 2013 oplyser Nasjonalt ID-senter, at det er vanskeligt at få konkrete informationer omkring udstedelse af vielsesattester i Eritrea. Det anføres samtidig, at kebabi-administrationen har ansvar for registrering af vielse.

Det har desværre ikke været muligt at finde rapporter af nyere dato, der har kunnet be- eller afkræfte ovenstående.

For så vidt angår jeres oplysninger om, at det ifølge UK Home Office (bilag B2) ikke er muligt at registrere fødsler og ægteskaber udenfor Asmara, har Landedokumentationskontoret ikke kunnet finde oplysninger, som bekræfter dette. Det gentages i UK Home Office rapporten fra 2016 med henvisning til samme kilde som i 2012 (information fra den britiske ambassade i Asmara, indhentet i august 2010).

Udsagnet modsiges af en række nyere kilder, herunder Landinfo 2013 (s. 10 og 16), EASO 2015 (s. 55 f.) og LIFOS (s. 6 og s. 18).

Dette kan muligvis skyldes, at informationen i UK Home Office 2012 kunne være blevet forældet, eftersom bilag B2 oplyser, at fødselsregistrering ikke er et krav, hvorimod Landinfo 2013 (s. 10) og Lifos 2016 (s. 13) oplyser, at registrering tidligere ikke var et krav, og at det er blevet det med tiden, selvom registrering ikke altid finder sted. Det bemærkes i den forbindelse igen, at informationen i bilag B2 er blevet indhentet i 2010 af den britiske ambassade i Asmara.

Muligheden for at få udstedt dokumenter i diasporaen (bilag C, D og E)

I jeres henvendelse anføres det i bilag C, D og E, at det fra eritreisk side kræves, at man betaler 2 % af sin indkomst i skat til myndighederne, og at man underskriver et såkaldt "angrebrev" (se Landinfo Respons af 18. marts 2014), før man kan få hjælp fra eritreiske repræsentationer i udlandet.

Dette bekræftes af Landinfo 2013 (s. 11), EASO 2015 (s. 51) og Lifos 2016 (s. 19), men Lifos tilføjer, at det varierer, i hvilket omfang regeringen håndhæver dette.

Det bemærkes, at bilag C og D ikke er officiel COI, og at bilag C må karakteriseres som et partsindlæg.

Straf af familiemedlemmer (bilag E og G)

Bilag E og G oplyser, at familiemedlemmer til udrejste borgere, der ikke betaler de 2 % skat, er illegalt udrejst eller deserteret fra nationaltjeneste, straffes med bøder af myndighederne og fængsel eller konfiskation af ejendom, hvis de ikke kan betale bøden. Det bemærkes, at bilag E og G er officiel COI fra de canadiske myndigheder udgivet i hhv. 2013 og 2012.

Det understøttes af flere nyere kilder, herunder US 2014 (s. 14) og EASO 2015 (s. 43), at familiemedlemmer er blevet fængslet eller indrulleret i nationaltjeneste grundet et familiemedlems desertering. Begge kilder oplyser også, at det ikke er sket systematisk, og at er fundet sted langt sjældnere i de seneste år, formentlig på grund af det høje antal af desertører. Det oplyses dog, at det fortsat kan finde sted – særligt i rurale områder.

Sammenfatning

Styrelsen finder på baggrund af ovennævnte fortsat grundlag for at betinge anerkendelse af et i Eritrea indgået ægteskab af, at vielsen er registreret i det lokale folkeregister.

Vi finder således ikke, at de af jer fremlagte uddrag af rapporter m.v. i sig selv understøtter jeres oplysning om, at den civile registrering i praksis ikke anvendes i Eritrea.

Styrelsen søger imidlertid løbende at kvalificere baggrundsinformationerne nøje og vil justere vores sagsbehandling – herunder kravene til hvilke dokumenter, der skal fremlægges – såfremt vi måtte vurdere, at et ægteskab vil kunne anses for retsgyldigt i Eritrea også uden den civile registrering.

2. Retsgyldigt ægteskab, fast samlivsforhold af længere varighed eller i øvrigt beskyttelsesværdigt familieliv – herunder sager, hvor der er givet tilladelse til mindreårige fællesbørn, men hvor den ansøgende forælder har fået afslag på ægtefællesammenføring

I overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonventions (EMRK) art. 8 påhviler det udlændingemyndighederne at sikre, at et etableret familieliv nyder beskyttelse. I den forbindelse undersøger styrelsen ved behandling af en ansøgning om ægtefællesammenføring, hvorvidt der er indgået et retsgyldigt ægteskab eller etableret et fast samlivsforhold af længere varighed.

I Danmark anerkendes et udenlandsk ægteskab, hvis det er indgået i overensstemmelse med reglerne i det land, hvor ægteskabet er indgået, og hvis forholdene omkring ægteskabets indgåelse ikke strider mod grundlæggende danske retsprincipper.

Hvis der er tale om et ugift par eller et par, der selv anser sig som værende gift, men hvor styrelsen ikke finder, at ægteskabet er retsgyldigt, vurderer styrelsen på baggrund af samtlige forhold i sagen, om parret har et fast samlivsforhold af længere varighed.

Der gælder ikke nogen bestemt tidsgrænse for samlivets varighed. Normalt vil 1½ til 2 års dokumenteret samliv på fælles bopæl være tilstrækkeligt til, at der foreligger et fast samlivsforhold af længere varighed.

Såfremt styrelsen vurderer, at der enten er tale om et retsgyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed og både ansøger og den herboende er over 24 år, vil der – forudsat at de relevante betingelser i øvrigt er opfyldt – blive meddelt opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Hvis det ikke kan lægges til grund, at der enten er tale om et retsgyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed, vurderer styrelsen af egen drift, hvorvidt der på anden vis er etableret et familieliv, som skal sikres beskyttelse, jf. EMRK art. 8.

Ved denne vurdering lægges der blandt andet vægt på, om parret er samlevende, varigheden af forholdet, og om parret har fået børn eller på anden måde udtrykt en forpligtelse overfor hinanden.

I visse tilfælde vil styrelsen på baggrund af oplysninger afgivet til sagen finde anledning til nærmere at vurdere, om et etableret beskyttelsesværdigt familieliv efterfølgende er blevet afbrudt og dermed ikke længere er beskyttelsesværdigt. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis den nu herboende person har haft et længerevarende ophold i et andet land i perioden fra udrejsen af hjemlandet til indrejsen i Danmark. I disse tilfælde vurderer styrelsen om denne afbrydelse af familielivet har et omfang og en karakter, der fører til, at familielivet ikke længere nyder beskyttelse efter EMRK art. 8. Det indgår bl.a. i denne vurdering, hvad årsagen til samt intentionen bag adskillelsen må antages at have været. Det antages dog generelt, at der skal meget til, for at et beskyttelsesværdigt familieliv kan anses for afbrudt.

Kan styrelsen herefter konstatere, at der enten er tale om et retsgyldigt ægteskab, et fast samlivsforhold af længere varighed eller at der på anden måde er etableret et beskyttelsesværdigt familieliv, foretager styrelsen en konkret vurdering af, hvorvidt Danmark er nærmest til at beskytte dette familieliv eller om den herboende ægtefælle kan henvises til at optage familielivet med ansøgeren i et andet land, hvilket som udgangspunkt vil være ansøgerens opholds- eller hjemland.

Såfremt den herboende ægtefælle er flygtning og fortsat er i risiko for asylrelevant forfølgelse i sit og ansøgerens hjemland vil dette eksempelvis være et tilfælde, hvor det som udgangspunkt ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser – herunder EMRK art. 8 – at nægte familiesammenføring her i landet. Opholdstilladelse på baggrund af et beskyttelsesværdigt familieliv meddeles i henhold til udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Vurderer styrelsen imidlertid, at der hverken er indgået et retsgyldigt ægteskab, etableret et fast samlivsforhold af længere varighed eller på anden måde etableret et beskyttelsesværdigt familieliv, meddeler styrelsen afslag på ansøgning om ægtefællesammenføring. Såfremt der samtidigt er indgivet ansøgning om opholdstilladelse fra parrets fællesbarn, vil der – forudsat betingelserne herfor er opfyldt – blive meddelt opholdstilladelse til barnet uagtet at den ene af barnets forældre ikke har mulighed for at indrejse og opholde sig her i landet.

Styrelsen kan oplyse, at der i et stort antal sager er meddelt opholdstilladelse til eritreanske statsborgere, idet styrelsen har vurderet, at den pågældende har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv med en herboende flygtning.

3. Oplysning af sagen og forslag til forbedringer heraf

I oplyser i jeres henvendelse, at I i en række konkrete sager om familiesammenføring er stødt på spørgsmål og kommentarer, som I stiller jer uforstående overfor.

Indledningsvis skal vi understrege, at vi med spørgsmålene i ansøgningskemaerne og i de tilfælde, hvor vi efterfølgende har brug for yderligere oplysninger til sagen, bestræber os på, at indhente så mange relevante oplysninger som muligt, så vi kan foretage vurderingen af ægteskabets retsgyldighed, etableringen af et fast samlivsforhold eller af et i øvrigt beskyttelsesværdigt familieliv på én gang i de tilfælde, hvor alle tre vurderinger er aktuelle. Derfor kan nogle spørgsmål – taget ud af denne sammenhæng – umiddelbart forekomme umotiverede.

I undrer jer bl.a. over, hvorfor styrelsen i konkrete sager har spurgt den herboende person om, hvorfor hans familie ikke udrejste af hjemlandet sammen med ham.

Hertil kan vi oplyse, at spørgsmål af denne karakter har til formål at få afdækket forholdene omkring familielivet ved den herboende persons udrejse og – især i tilfælde af meget langvarig adskillelse mellem den herboende og ansøgerne – den herboendes intention for så vidt angår genoptagelse af familielivet.

Derudover bemærker I, at styrelsen i afslag om ansøgning på opholdstilladelse har henvist til, at der ikke anses at være søgt om familiesammenføring "uden ugrundet ophold".

Styrelsen kan i visse sager anvende denne begrundelse, hvor vi har vurderet, at et familieliv, der er etableret før den herboende persons udrejse af hjemlandet, må anses for afbrudt og dermed ikke længere nyder beskyttelse efter EMRK art. 8. Det indgår således som en del af denne vurdering, hvorvidt den herboende "uden ugrundet ophold" har indgivet ansøgning om familiesammenføring og dermed understøtter intentionen om snarest muligt at genoptage det før udrejsen etablerede familieliv. Hvornår en ansøgning er indgivet uden ugrundet ophold beror på en konkret og individuel vurdering af den enkelte sags faktiske omstændigheder.

I jeres henvendelse opfordrer I endvidere styrelsen til at indhente andre former for dokumentation end eksempelvis fødsels- og vielsesattester, der kan være vanskelige at fremskaffe. I foreslår i den forbindelse hospitalsjournaler, dåbsattester, kirkebøger, skolepapirer og personlige vidneudsagn. I foreslår også, at styrelsen kan indhente fotos og videooptagelser af eksempelvis en bryllupsfest.

Hertil kan vi bemærke, at når styrelsen anmoder om fx attest for den civile registrering af et ægteskab indgået i Eritrea, er det som udgangspunkt ikke fordi styrelse betvivler, at parret har været til stede under selve vielsen, men fordi den civile registrering efter styrelsen vurdering, jf. ovenfor under punkt 1, er en forudsætning for, at ægteskabet er retsgyldigt i indgåelseslandet og dermed en forudsætning for, at ægteskabet tillige kan anerkendes i Danmark og danne grundlag for en ægtefællesammenføring. Der er således tale om, at styrelsen påser, at ægteskab er indgået i overensstemmelse med reglerne i indgåelseslandet, hvilket den af jer nævnte alternative dokumentation ikke kan bidrage til.

Desuden foreslår I, at styrelsen burde inddrage skærbilleder og udskrifter fra internetkontakt mellem den herboende og ansøgeren. Hertil kan vi oplyse, at vi allerede i et vist omfang anmoder herom, såfremt den herboende har oplyst at have haft kontakt med sin familie via internetbaserede tjenester. Dokumentation af denne karakter anvendes imidlertid til at understøtte den herboendes oplysninger om intentionen om at genoptage familielivet efter sin flugt og ikke i vurderingen af, hvorvidt et ægteskab kan anses for retsgyldigt, jf. ovenfor.

Endelig foreslår I, at styrelsen kan anvende DNA-undersøgelse mellem angivelige ægtefæller for at udelukke slægtskab, idet det i Eritrea er ulovligt at gifte sig med en nærtbeslægtet person.

Hertil kan styrelsen oplyse, at bestemmelsen i udlændingelovens § 40 c, stk. 1, efter sin ordlyd alene giver hjemmel til at foretage DNA-undersøgelser i bestræbelserne på positivt at fastslå den familiemæssige tilknytning, som ansøger påberåber sig – og ikke omvendt til at fastslå, at en familiemæssig tilknytning, som ansøger ikke påberåber sig, alligevel foreligger. Der er således ikke på nuværende tidspunkt hjemmel til at foretage en undersøgelse som foreslået af jer, og vi kan i den forbindelse tillige bemærke, at i de tilfælde, hvor styrelsen ikke finder et i Eritrea indgået ægteskab som værende retsgyldigt, vil vi som udgangspunkt ikke have grundlag for en formodning for, at ægteskabet i øvrigt måtte være indgået mellem to nærtbeslægtede personer.

Med venlig hilsen

Lone Zeuner